

faar Manden ikke disse Penge. Sagen er nemlig den, at der i Reglen paa Kantonnements- og Feltfod gives ham Bespisning hos Kvarterværterne eller Bepisning in natura, og saa er der den almindelige Bestemmelse i § 54, som udtaler, at naar der gives Middagskost in natura, afdrages der dem i Kantonnements- eller Felttillæget 10 Ore for hver Dag, Forplejningen finder Sted, foruden at de Paagjældende lide det i § 34 omhandlede Afdrag i Lønningen, hvilket Afdrag er 20 Ore. Sagen er altsaa den, at de Menige, Underkorporaler, Befalingsmandslever osv. under Felt- og Kantonnementsforhold ere stillede paa samme Fod som under Garnisonsforhold. Jeg tror, at her er et Forhold, som fortjener langt mere Overveielse end det Forhold, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Voisen) fremdrog; thi det er langt lettere at indrette sig paa Garnisonsfod saaledes, at man kan komme ud af det med en ringere Sum, end det er under saa ekstraordinære Forhold som dem, der foreligge paa Felt- og Kantonnementsfod. Hvorvidt overhovedet de Kantonnements- og Felttillæg, som her staa opførte, ikke burde forøges med endnu en Klasse, nemlig hvad der bør gives under Leirforhold, er et Spørgsmaal, som jeg ligeledes ønskede maatte blive taget under nye Overveielse af det eventuelle Udvalg, thi Leirforholdene ere af en ganske særlig Natur. Saaledes som Forholdene have været hidtil, da der er givet Kantonnementsstillæg under Leiritiden, have de med mindre høie Sager maattet sætte til, og de bedre Sagerede, som havde deres Kantonnementsstillæg i Forhold dertil, havde, om ikke noget Synderligt tilovers, saa dog forholdsvis rigeligt. Muligt kunde der derfor være Anledning til at tage under Overveielse, hvorvidt man ikke ved de større Øvelser, som holdes, navnlig Leirøvelser, burde komme til en mere ligelig Fordeling af de Tilskud, man mener at burde give til Befalingsmændene under slige Øvelser. Til Slutning skulde jeg kun bede den høitærede Minister om en lille Oplysning med Hensyn til § 52. Jeg er nemlig ikke rigtig klar paa denne Paragrafs Betydning. Der staar i den, at, „naar paa Feltfod en Embedsmand af Hæren, en Sekondlieutenant eller med denne Ligelønnet den 1ste i en Maaned gjør Tjeneste i en høiere Stilling end den, der svarer til hans Tjenestegrad, og han siden den 16de i den forløbne Maaned uafbrudt har gjort Tjeneste i den høiere Stilling, tilkommer der ham som overordentligt Felttillæg Forskjellen for 1 Maaned mellem, hvad hans Lønning og Felttillæg udgjøre, og hvad der i samme Indtægt tilkommer de lavest Lønnede af den Tjenestegrad, til hvilken Stillingen, i hvilken han midlertidig gjør Tjeneste, maa anses svarende.“ Saavidt jeg ser, er Tanken den, at, naar en Embedsmand eller Sekondlieutenant beklæder en høiere Stilling over $\frac{1}{2}$ Maaned, skal han have

Forskjellen i Felttillæget. Det er vist egentlig Tanken, der ligger til Grund derfor, men det forekommer mig, at saa er Redaktionen ikke ganske heldig, thi Følgen af denne Paragraf — jeg kan idetmindste ikke se rettere — er den, at en Mand der den 16de i en Maaned har en høiere Kommando og bliver deri til den 1ste næste Maaned, faar Tillæget, medens en Mand, der staa den 2den og kommer bort den 30te, altsaa har staaet der i 28 Dage, ikke kan faae det. Det kan umulig være Meningen. Jeg tror ikke, jeg har misforstaaet Ordlyden heraf; men dersom jeg ikke har misforstaaet Tanken deri, vil det vist være heldigt, om Paragrafen kunde faae en lidt forandret Redaktion.

N. P. Jensen: Da jeg før udtalte mig for en Omredaktion af § 10, saa at det blev Fodfolkets Regimentschefer, der kom til at foretage Fordelingen i Lønningsklasser, bemærkede jeg udtrykkelig, at jeg vidste, at det i Dieblisset vilde have visse Bankeligheder ved Gjennemførelsen, men det, jeg vilde hævde, var Principet, der ligger bagved. Efter den nye Ordning er Brigaden intet andet end en ren taktisk Institution; den har Intesomhøist med Administrationen at bestille. Hele den Administration, som tidligere har været hos Brigaderne, er nu overført paa Regimenterne, og da Regimentschefen alene har Udnævnelsesretten, forekommer det mig ogsaa naturligt, at han foretog Fordelingen i Lønningsklasser. Naar det er sagt, at det vilde medføre forskjellige Ulemper, fordi Avancementsforholdene ved de forskjellige Regimenter ikke vilde stille sig ens, saa er dette jo Noget, hvorpaa der ikke kan raades Bod, selv om man henlægger Fordelingen til Brigaden. Men næst at bemærke, at mit Forslag, som omtalt, var foresat af principielle Hensyn, skal jeg dog tilføie, at jeg tillige foresatte det af Hensyn til Forholdene i Krig. Lad os f. Ex. tænke os det Tilfælde, at af en Brigades 2 Regimenter det ene Regiment i et Slag eller en Fægtning faar Leilighed til at udmærke sig i en ganske særlig Grad, medens det andet Regiment ikke kommer til at deltage i Kampen. Vilde det da ikke være naturligt og rigtigt, at det Regiment, der har seiret og selvstændig har maattet kjøbe Seiren med Tab, fik ikke alene den deraf flydende Forfremmelse, thi den saar det for Underofficerernes Vedkommende, men tillige Fordelene af Oprykningen paa høiere Sager.

Krigsministeren (Kauffmann): De Udtalelser, der ere faldne om det foreliggende Lovforslag, give mig just ikke Anledning til mange Bemærkninger, da jeg i Meget kan være enig med, hvad flere ærede Medlemmer have sagt. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Voisen) mente, at der ikke var saa megen Anledning nu til at give Underkorporaler og Be-